

Księga ławników myślenickich 1700–1725

Rękopis Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065, s. 14–15

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Sprawa nr 17

11 III 1701¹

Prawo bliższości, sprzedaż. Stanisław Łukowicz, rajca myślenicki, sprzedaje swoją część folwarku Wierzajskiego, odziedziczoną po matce zgodnie z wyrokiem sądu burgrabskiego, swej siostrzenicy Annie Talarkównie i jej małżonkowi Jąnowi Letmanowi, na wzór swych sióstr Anny Skotnickiej i Panusiowej, które sprzedały swe części 13 XII 1700 (zob. nr 14). Jąn Łukowicz, ojciec Stanisława i niegdyś podwójci, zapewnił, że dzieci jego zmarłej córki Reginy Łukowicówny i Szymona Kozika nie będą wnosili roszczeń z tytułu prawa bliższości do tego gruntu, ponieważ wyposażył ją w posag składający się z 54 czerwonych złotych, 300 złotych w srebrnej monecie, bydła, pary koni oraz ozdób. (11 III 1701)

[s. 14] Rezygnuje p. Stanisław Łukowicz p. Letmantom małżonkom.

Coram officio et actis viceadvocatialibus scabinalibus Myslinicensibus personaliter constitutus famatus Stanislaus Łukowicz consul Myslinicensis, sanus mente et corpore existens, libere palam recognovit et recognoscit. Iż on przychylając się do afektacyi uczciwej p. Anny Talarkówny, siostrzenice swojej, i uczciwego p. Jąna Letmanta, małżonka jej, a zapatrzywszy się na proceder w tym sławetnej p. Anny Skotnickiej i pozostałej Panusiowej sióstr swoich rodzonych już wykonany, które poczęstki swoje w połowie folwarku Wierzajskiego tymże pp. Letmantom małżonkom i sub suo actu officiose feria sexta post festum SS. Innocentium proxima die 13 [s] Decembris Anno 1700 [31 XII 1700] officiose rezygnowały, takowyż poczęstek w pomienionym Wierzajskie folwarku na Górnym Przedmieściu myślinickim leżący, sobie ex sorte maternali iuxta decretum officii burgrabialis należący przerzeczonej p. Annie Talarkównie, siostrzenicy swojej, i Jonowi Letmantowi, małżonkom, konferuje i wiecznymi czasy tak onym samym, jako i wszelkim sukcesorom jego zdaje, daje, daruje i zupełnie rezygnuje, i będąc istotnie za ten poczęstek od pp. Lemantów uspokojony, onych kwituje i żadnej bliskości sobie ani sukcesorom swoim do tego gruntu nie zostawuje, dając tym pp. Letmantom moc i władzę pomienionym gruntem jako swoim własnym rządzić i lubo by chcieli onego komu innemu na życie^a sprzedać, dać, darować, zamienić, zafrymarczyć.

Przy którym takowym zapisie i rezygnacyi obecnym będąc sławetny p. Jąn Łukowicz antiquae existentiae, landwójt myślinicki, in praesentia sławetnego

¹ Por. nr 27, gdzie wspomniano o tej transakcji, datując ją w piątek po czwartej niedzieli Wielkiego Postu – 11 III 1701.

p. Stanisława Łukowicza, syna swego, et in praesentia sławetnego p. Jąna Skotnickiego, zięcia swego, i innych ludzi, manifestował to i warował. Iż successores sławnej pamięci Reginy Łukowicówny, córki swojej, z Szymonem Kozikiem spółdzeni, nie powinni się niczego i będą o żaden poczęstek do gruntu folwarcznego Wierzajskiego ciągnąć ani onego upominać, dając rationeste, że pomienony p. Jąn Łukowicz mianowaną córkę swoją Reginę, wydając ją w stan małżeński za Szymona Kozika, przystojnie wyposażył i onej in specie czerwonych złotych pięćdziesiąt i cztery, a potem w srebrnej [s. 15] monecie złotych czterysta posagiem dał, okrom bydła i koni pary, ochędówki i innych rzeczy ruchomych, warując w tej okazji p. Letmantów od sukcesorów Kozikowskich w gruncie Wierzajskim, aby ta kautela była w akta wpisana pilnie, zadał i o to się starał, co mu jest przyjęto i zapisano.

^a w rkps. zyczye